

Pascale Warda – irácká křesťanka

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Tentokrát Vás budeme, mimo jiné, informovat o 34. výroční konferenci CSI, která se konala ve dnech 13. – 15. října ve švýcarském Regensdoru. Po vzniku samostatného Jižního Súdánu CSI prezentovala na konferenci ústy svého prezidenta **Herberta Maiera** nový hlavní projekt, kterým je záchrana křesťanů na Blízkém východě před vyhlazením. Situace křesťanů na Blízkém východě se v posledních letech dramaticky zhoršuje a za mlčenlivého přihlížení Západu, včetně většiny křesťanů, dochází k rychlé likvidaci starobylých církví. Arabské revoluce tento proces spíše urychlují a hrozí, že celá oblast bude „vyčištěna“ od nemuslimských náboženství.

O těžkém životě křesťanů v současném Iráku hovořila bývala ministryně irácké prozatímní vlády paní Pascale Warda. Na konferenci mimo jiné řekla: „My si nevybíráme, jestli chceme nebo nechceme zůstat. My zůstat musíme. Když odejdeme, zmizí po téměř 2000 letech z Iráku křesťanství, zanikne Aramejščina – jazyk, kterým mluvil náš pán Ježíš Kristus. My nemáme na výběr a naše situace je moc těžká.“ Z jejího dalšího vyprávění vyplynulo, že už nemá velkou část příbuzných, přátel a spolužáků. Zemřeli násilnou smrtí. Velkou nadějí ji naplňuje připravovaná křesťanská univerzita. Vzniká s významnou pomocí CSI (a tedy i Vašich štedrých darů) na ninivské pláni v severním Iráku, kam se křesťané uchýlili před násilím islamistů.

Pascale Warda hovořila i o životě iráckých křesťanů za saddámovy režimu. Její verze se podstatně odlišovala od názoru biskupa S. Warduni, který jsme otiskli v minulém čísle. Tehdejší dobu rozhodně neoznačila za šťastnou. Jako příklad uvedla přednostní nasazování křesťanů do předních linií ve válce s Íránem.

Přečtěte si také informace Jeana Mahera o situaci koptských křesťanů v Egyptě. Jsou skličující. Chci upozornit, že pan Maher, který pomáhá uneseným křesťankám při jednání s úřady, ukazoval hodně silný svazek papírů a řekl, že co jeden papír, to jedna unesená koptská křesťanka.

Zástupce jihokorejské CSI, reverend Soon Kwon Kim, prosil na konferenci o modlitby za zotročený severokorejský lid. Za současně situace naprosté izolace Severní Koreje od okolního světa, je to kromě poskytování informací světové veřejnosti, jediná reálná možnost, jak můžeme pomoci.

V článku Církev v Bělorusku přinášíme zajímavé informace o situaci křesťanů v poslední evropské diktatuře.

Předkládáme Vám také dopis otce Samuela Elow z misíí v indickém Dimapuru i zprávu o pokračujících problémech křesťanů ve státě Orissa.

V další stati se přesvědčíte, že vytrvalost kubánských Paní v bílém je příkladná. I když už dosáhly hlavního cíle – propuštění 78 politických vězňů – dále pokračují ve svém pokojném demonstrování za dodržování lidských práv na „ostrově svobody“.

O známém turistickém ráji - Maledivách - se v našem Zpravodaji nedočtete žádné cestovatelské doporučení, jak strávit ideální dovolenou. Naopak! Perle Indického oceánu totiž vládne islamistický režim, který důsledně potlačuje jiná náboženství, včetně křesťanství.

Jedním z hlavních úkolů CSI je informovat veřejnost o diskriminaci křesťanů ve světě. Zvláště v naší zemi je povědomost o tomto problému nízká. Proto chceme Vašemu společenství, farnosti, škole, nabídnout přednášku o situaci pronásledovaných křesťanů a o činnosti CSI. Budeme rádi, budete-li mít zájem a obrátíte se na mě, abychom se domluvili konkrétně.

Na konferenci jsme se za Vás, kteří nezapomínáte na pronásledované křesťany, často s vděčností modlili. Budiž nám povzbuzením vyjádření iráckých umírněných muslimů, kteří říkají tamním křesťanům: „Neodcházejte! Bez vás tu bude poušť a mrtvá země“

Přeji Vám tichý advent a potom radost a naději z narozeného Spasitele.

Ing. Monika Kahancová

Křesťané na Středním východě čelí vyhlazení

Ve dnech 13. – 15. října se konala 34. výroční konference CSI v Regensdoru ne daleko Zurichu.

V sobotu, 15. října 2011, byli účastníci otevřeného dne CSI informováni o situaci křesťanů v Iráku, Egyptě a Súdánu.

Herbert Meier

Herbert Meier - mezinárodní prezident CSI - upozornil přítomné ve své uvítací řeči na náš druhý velký projekt po zrušení otroctví v Jižním Súdánu. „Chceme chránit křesťany na Blízkém východě před vyhlazením. Ani v jedné muslimské zemi na světě není svoboda náboženského vyznání plně zaručena. V každé islámské zemi dochází k diskriminaci jiných náboženství,“ řekl Herbert Meier

Irák - Naši jedinou zbraní je solidarita

Pascale Warda - bývalá ministryně prozařimní irácké vlády - ocenila, že bez CSI, se kterou spolupracuje její irácká Chamurapiho organizace pro lidská práva (HHR), by nikdy nebylo možné pomoci tak velkému počtu obětí. Křesťanství přinesl do Mezopotámie sv. apoštol Tomáš. Starobylým církvím v Iráku - chaldejské, syrské katolické a pravoslavné hrozí úplný zánik. Povstání, které po

pádu Saddámovy režimu sponzoroval Irán a Sýrie, přineslo nejvíce utrpení právě křesťanům. Přesně před rokem došlo k masakru 58 věřících v katolickém kostele v Bagdádu. Před deseti lety žilo v Iráku 800.000 křesťanů a dnes je jich jen 150.000.

Čelí teroristickým útokům islamistů a žijí v neustálém strachu o holý život. Pascale Warda hovořila například o pomoci CSI obětem atentátu na studentský autobus. Hovořila o pomoci CSI pro křesťany, kteří se před násilím uchýlili na Ninivské pláni na severu země. Ocenila přínos konference o budoucnosti křesťanů v Iráku, která se konala za účasti iráckých špiček v Bagdádu v prosinci 2009. Na její organizaci se významně podílela CSI.

Pascale Warda

„Jako křesťané a původní obyvatelé Iráku nemůžeme existovat bez naděje. Mír musí být obnoven. Iráčtí křesťané dobře vědí, kdo je CSI. Vědí, že k nim přichází s pomocí v těžkých dobách kruté genocidy a masakrů, kdy jsou křesťané zabíjeni ve svých domech, v zaměstnání nebo při shromáždění v kostelech, jsou násilně vysídlováni z Mosulu, Bagdádu a Kirkúku. Jsou vražděni křesťanští duchovní“. HHR ve spolupráci s CSI poskytuje pomoc

rodinám obětí masakrů 30 října 2010 v syrském katolickém kostele Panny Marie spásy Bagdádu. Zdůraznila, že morální pomoc má ještě větší význam než symbolická materiální pomoc. Je pro ně velice důležité, že na ně úplně všichni nezapomněli.

Ohradila se proti námitkám iráckých politiků, že křesťané nejsou jedinou obětí. Samozřejmě, připustila Warda, mnoho nevinných muslimů bylo také obětmi. Tam jsou často ale ve hře peníze a boj o moc. O moc bojují šíitové, sunnité nebo Kurdové. Křesťané ale nebojují o moc. Jen se v klidu modlí a chtějí žít v míru. Nicméně v posledních měsících jsou zabíjeni převážně křesťané. Další jsou v ohrožení: Teroristé je nutí opustit zemi, protože jsou „nevěřící“.

Pascale Warda vyzvala k pokračující solidaritě: „Dokonce i nekřesťané si dnes uvědomují, jakou moc má solidarita. V Iráku dnes vidíme, že solidarita je jediná zbraň křesťanů proti pronásledování, solidarita by mohla situaci změnit“.

Egypt - Saláfisté mají plán, jak se zbavit koptů

Jean Maher, prezident francouzské pobočky egyptské unie pro lidská práva, představuje fotografie třiceti žen. Mnohým je 18 let, některé jsou starší. Nejmladší je jen 14 let. Všechny mají jedno společné: byly uneseny, znásilněny, nuceny k manželství a musely konvertovat k islámu.

Jean Maher

Jean Maher vyprávěl příběh Engy Adel: Bylo jí 12 roků, když byla unesena. Vězňitelé ji celé dny nenechali spát. Za jeden měsíc ji znásilnilo 50 mužů. Chovali se k ní s ne-

návisť, jako k nepříteli. Otcovi se podařilo ji zachránit. Policie chtěla vynutit „příznání“, že dobrovolně opustila rodinu a nikdy nebyla znásilněna. Engy Adel jen s pláčem opakovala: „To všechno jen proto, že jsem křesťanka?“.

Unesené koptské dívky a ženy

Amany Awad (18) Mervat Wasef (18) Yasmin Mousa (16) Fatin Faris (21) Eva Tomma (26) Regina Maltt (45) Nevin Sa'ad Mariana Irena Theresa Meriam Mary Bishay (20) Nader (17) Fenouz (18) Ghattes (20) Attfe (19) Farouk (16)

Rita Misien (19) Nadia Silem (18) Zara Sobhi Reham Emad (18) Zakia Adel (18) Theresa Awadd (18)

Waffa Mazyain (17) Bibawi (17) Zakaria (16) Samir (18) Christine Mahar (14) Noura Gabra (18)

Amany Magada Marwa Laila Ranya Louise Fawzy (21) Awadd (26) Adly (22) Thebit (23) Fawaz (28) Fahim (29)

„Saláfisté mají strategické plány, jak se zbavit koptů“, řekl Jean Maher, „Jedním z jejich strašných způsobů jsou únosy mladých koptských dívek. Pachatelé jsou přesvědčováni, aby vykonali něco dobrého pro Alláha. Přivádějí tedy nevěřící manželku k islámu. Tím se snižuje počet koptů a počet muslimů se zvyšuje, protože děti dědí náboženství otce. Násilníci jsou často chráněni policií, protože za dívku mohou únosci dostat až 70 000 dolarů“, vysvětluje Maher. Jsou to peníze z Perského zálivu.

Útoky, ponižování a marginalizace

Jean Maher uvedl mnoho příkladů pronásledování, které má vytlačit kopty na okraj společnosti:

- Koptské dívky jsou unášeny.
- Kostely jsou ničeny.
- Jsou napadáni osamělí mniši v poušti.
- Koptský křesťan nemůže být ani prezident, ani premiér.
- Koptové jsou drženi mimo politiku: z 444 poslanců jsou jen dva koptové.
- Koptové mizí z vyšších pozic v armádě, policii a zpravodajských službách.
- Koptové nesmí studovat gynekologii, protože křesťan nemůže vidět, jak muslimská žena rodí.
- Křesťanské studentky jsou nuceny nosit závoj. Těm dívkám, které jej nenosí, vstříkují kyselinu do obličeje.
- Za jeden jediný měsíc bylo vybito 400 000 prasat (byla zneužita panika kolem prasečí chřipky).
- Aby bylo možné opravit záchod v kostele, je potřeba požádat guvernéra.
- Na stavbu kostela, musí být stavební povolení od prezidenta.
- Západně a koptsky znějící názvy ulic jsou islamizovány.
- Nikdo není postaven před soud za trestný čin proti koptům.

Revoluce vystupňovala násilí proti křesťanům

Tři kostely byly zničeny, aniž by někdo byl zatčen. Vojáci a policie přihlížejí. Byla to armáda, která napadla klášter Wadi el Natroun. A byla to armáda, která 9. října najížděla obrněnými vozidly proti pokojným demonstrantům. Desítky demonstrujících křesťanů bylo zabito, byly stovky zraněných. A stát?! Polní maršál Hussein Tantawi, šéf vojenské rady, během lednového revoluce řekl hrdě: „Armáda nikdy nebude útočit na demonstranty.“ A Jean Maher dodává lako-
nicky: „pokud nebudou protestovat koptové.“
Islamistům rostou svaly. V dubnu, po celé

dny protestovali proti jmenování křesťanského guvernéra paralyzováním silniční a železniční dopravy. Dosáhli svého cíle: Křesťan musel uvolnit cestu pro muslimského guvernéra. V květnu saláfisté napadli kostel v Káhiře. Tvrdili, že koptové drží pod zámkem ženu, která konvertovala k islámu.

Nejdřív ústava

Jean Maher obviněňuje muslimského bratrstvo a saláfisty, že chtějí zničit samotnou revoluci. Původní revolucionáři - „muslimští liberálové, revoluční facebooková mládež, koptové a ženy říkali: „Nejdřív ústava“. Islamisté ale požadují rychlé volby, z kterých by vyšli jako vítězové. Maher poukazuje na situaci v Gaze: Byly to demokratické a mezinárodně monitorované volby a radikální hnutí Hamás se dostalo k moci. Tento scénář se může opakovat i v Egyptě. Aby se tomu zabránilo, je nutné, aby vojenská rada před volbami svolala komisi pro přípravu nové ústavy. Ta musí nutně oddělit církve od státu. Jak to ale vypadá dnes, vojenská rada chce udržet stávající stav s tím, že ústava bude vytvořena až po volbách 28. listopadu.

Jean Maher volá k modlitbě: „Modleme se za budoucnost Egypta, za křesťany, za liberální muslimy, za mír na Blízkém východě a nakonec, za mír ve světě. Za vůdce svobodných zemí, aby začali reagovat dřív, než bude příliš pozdě.“

Súdán – Simon Deng - zotročen jako devítiletý

I když je náš nový hlavní projekt nyní jasně v popředí (chránit křesťany na Blízkém východě před vyhlazením), pozvali jsme jako mluvčího našeho druhého velkého projektu pana Simona Denga z jižního Súdánu, bývalého otroka. Když byl propuštěn z otroctví, rozhodl se hovořit o tom, co se stalo. „Jak mohu mlčet, když jsou lidé i nadále zotročováni za 10 dolarů.“

Simon Deng byl jako devítiletý oddělen od své rodiny a unesen na sever. „Neměl nikoho, kdo by mu naslouchal. Neměl v té

době jediného přítele. Mí jediní přátelé byli má naděje a moje trpělivost. Naděje, že se jednou vrátím.“ Arabové ho dali jako dárek jiným Arabům, a on devítiletý musel nosit vodu z Nilu. Byla to práce, která by porazila i osla. Ostatní děti se mu posmívaly a bily ho.

Později se muž, který jej vlastnil jako otroka, přestěhoval i s rodinou do města, protože tam studoval jeho syn. Zde se setkal Simon Deng z příslušníkem jeho jihosúdánského kmene. S jeho pomocí se konečně dostal na svobodu a mohl se vrátit k rodičům.

Na fotografii vpravo Simon Deng

Irák – Protéza pro štěstí

Plný zásah střepinami bomby jí zranil ruku a utrlh nohu. Jak to skončí? Dobře! Po 15 měsících od atentátu žije Farah zase bez bolestí a doufejme, že brzo doštane protézu.

Začátkem července letošního roku byla Farah Habeeb Hassoo, úspěšně operována v hornobavorském Murnau.

2. května 2010 došlo nedaleko Mosulu k bombovému útoku islámistů na školní autobus plný křesťanských studentů.

Tehdy jedenadvacetiletá studentka při něm byla těžce zraněna. Její levá ruka byla roztržena, ztratila nohu, střepiny (islamisté používají bomby plné ostrých předmětů) jí po celém těle a obličejí způsobily mnohačetná zranění. Letos jí umožnili příznivci CSI ve Švýcarsku a Německu operace v úrazové nemocnici Murnau.

Na fotografii je Farah v nemocnici v Německu

Na fotografii je Farah v nemocnici v Německu

Sbohem bolestí!

Farah jsme navštívili v srpnu. Po složitých operacích je její levá ruka v pořádku. Po dlouhé době zase udrží šálek a může obsluhovat klávesnici. Poprvé po dlouhé době

Farah, překladatelka, její matka a za CSI Gunnar Wiebalck

nemá Farah bolesti, neboť nervy v pahýlu nohy byly mikrochirurgicky obnoveny. Noha je nyní připravena na protézu. Ta bude stát asi 400.000 Kč! S vaší pomocí ji můžeme Farah zaplatit a tak jí splnit sen, že bude jednou stát ve třídě bez berlí a invalidního vozíku. „Budu všem oznamovat, že v jiných zemích světa jsou lidé, kteří na nás Iráčany v těžkých časech nezapomínají.“ Chce se stát učitelkou zeměpisu. Krátce před operacemi složila na universitě v Mosulu závěrečné zkoušky.

CSI se nyní hodlá zaměřit na pomoc křesťanům na Blízkém východě. Cílem je vytvořit takové podmínky, za kterých by křesťané nemuseli opouštět oblast, která je kolébkou křesťanství.

Egypt -Změní se arabské jaro v občanskou válku?

„Střety mezi manifestujícími Kopty a vládním vojskem jsou plodem třicetileté politiky, zakládající se pouze na represii a udržování bezpečnosti za každou cenu. Napětí nepoleví, pokud společnost nenalezne oporu v legislativě a nenastane proces výchovy“, sdělil agentuře Asia-News O. Rafic Greiche - mluvčí egyptské koptské katolické církve.

Arabské jaro podle katolického kněze nemělo význam, jestliže se společnost nenaučí soužití a úsilí o společné dobro. V těchto letech, tvrdí katolický kněz, nikdo nemyslel na sociální politiku, nýbrž jen na vlastní křeslo. Také dnešní přechodná vojenská vláda však nemá žádné konkrétní návrhy a pouze vyzývá obyvatele ke klidu jako za Múbarakových časů, pokračuje mluvčí egyptských Koptů. Podle Otce Greicheho se protesty křesťanů nezastaví – Koptové chtějí ukázat, že jsou důležitou menšinou, která se chce účastnit egyptské politiky. Obávají se, že po listopadových volbách by již bylo pozdě.

Otázkou však zůstává, zda Egyptané opravdu koncem listopadu půjdou k urnám. Mnozí analytici se spíše kloní k názoru, že současné nepokoje v zemi nahrávají Nejvyšší vojenské radě složené z představitelů bývalého režimu k vyhlášení nouzového stavu v zemi.

„Nestýská se mi po Múbarakově režimu, ale naše komunita dospívá k názoru, že mezi ním a maršálem Tantawim nejsou rozdíly“, říká koptský aktivista Wagih Yacoub,

„vojsko nadále využívá koptskou otázku k politickým účelům a využívá rostoucího napětí, aby dokázalo, že je nutná vláda tvrdé ruky“.

Spolupracovník arabské sekce Vatikánského rozhlasu, pan Nagy Rizk, absolvent pražské FAMU, v našem vysílání potvrdil, že konflikt mezi Kopty a muslimy je vyústěním mnohaletých potlačovaných emocí na obou stranách. Je skutečně Egypt na pokraji občanské války, jak hrozí některá evropská média?

To, co zažívají Koptové v Egyptě je jistě velmi bolestné, ale nepřekvapuje mne to v tomto okamžiku emotivního přetlaku, kdy vycházejí na povrch pocity, které byly po desetiletí potlačovány. Je normální, že Koptové v rámci revoluční vlny vytahují na světlo nahromaděnou zlobu – problémy tady totiž vždycky byly, ale teď se vyostřily. To samozřejmě nepopírám, že Koptové jsou vystaveni útokům fundamentalistů, kteří dnes mají pocit větší svobody. Myslím si, že je ve hře celá revoluce a nejenom budoucnost křesťanů. To, co se stalo, je součástí politických manévrů, které chtějí přispět k pádu revoluce. Z tohoto důvodu se domnívám, že by bylo lepší, kdyby křesťané neprotestovali jen sami za sebe, ale našli společnou řeč s ostatními, aby zachránili obrodný proud. Jinak jim hrozí, že se uzavřou do ghetta.

Zdroj: arabská sekce Vatikánského rozhlasu, pan Nagy Rizk.

Církev v Bělorusku I.

Ačkoliv je Běloruská republika poměrně velkou středoevropskou zemí, zbytek Evropy o ní téměř nic neví, protože média o ní mlčí. Málokdo z Čechů o Bělorusku ví něco víc, než že se jedná o postsovětskou zemi, v níž vládne diktátor Lukašenko. Je to škoda, protože navzdory tomu, že v Bělorusku panuje tvrdý režim a nesvoboda, je to nádherná země s překrásnými lidmi,

panenskou přírodou a mnoha starými kulturními památkami.

Před sedmi lety mi Pán položil na srdce modlitby za Bělorusko. Záhy na to jsem měla příležitost seznámit se s tamními křesťany a díky těmto vztahům jsem se již dvakrát mohla do Běloruska podívat. Měla jsem možnost navštívit řadu místních církví a poznat se s klíčovými vedoucími

běloruských protestantů. Většina pastorů a sborů, které jsem poznala, má nebo měla menší či větší problémy s úřady...

Běloruský diktátor Lukašenko

Současná situace běloruských křesťanů v mnohém připomíná situaci církve u nás za časů komunismu. Navzdory ústavou deklarované svobodě vyznání jsou často křesťané někdy viditelně, jindy skrytě pronásledováni. Oficiální běloruskou církví je církev pravoslavná. Všechny jiné církve, kromě katolické jsou nazývány „sektami“, které tradičnímu pravoslaví konkurují. Ani pravoslavní však nemají na různých ustláno. Stačí, že zaujmou jen trochu radikálnější stanovisko vůči tyranskému režimu, a ihned to pocítí v nějaké formě sankci. Hlavním represivním nástrojem vůči církvi se stal církevní zákon.

Křesťané představují obecně pro diktátory jeden z nejvážnějších problémů. Ti, kdo věří v Krista, poklekají pouze před Bohem a odmítají sloužit režimu. Proto se diktátorské režimy snaží křesťany co nejvíce omezovat a izolovat. Současný běloruský církevní zákon byl speciálně zformulovaný a přijatý v roce 2002. Obsahuje celou řadu podmínek a omezení, v jejichž důsledku jsou možnosti činnosti církví a církevních organizací velmi omezeny. Nejdůležitějšími body zákona, které jsou v represích vůči církvi používány, jsou zákaz činnosti nezaregistrovaných církví a církevních organizací a zákaz pořádání církevních shromáždění v nekulturních objektech.

Podle zákona každý místní sbor jakékoliv denominace a každá křesťanská organizace musí být zaregistrovány jako právnická osoba. Založení a provozování činnosti církve bez registrace je porušením zákona. Již více než deset let však registrace nových církví a církevních organizací nebývá povolována. Ve výsledku tak celá řada církví svou činností porušuje zákon a může být v kterémkoliv okamžiku legálně rozpuštěna a jinak perzekuována.

Legální shromáždění zaregistrovaných církví jsou možná pouze v objektech, které byly postaveny pro náboženské účely (kulturní objekty). Jakákoliv jiná shromáždění, včetně např. domácích skupinek, jsou nelegální a v případě jejich provozování se pastoři vystavují nebezpečí vysokých pokut nebo dokonce vězení. Snažím o výstavbu církevních budov státní orgány ale různým způsobem brání – bez právního základu odmítají náboženským organizacím přidělovat a dokonce i prodávat pozemky, byrokratickými průtahy nesmyslně zdržují zahájení stavby po mnoho let apod. V některých případech úřady církvi povolí dlouhodobý pronájem sálu k provozování bohoslužeb. V takovém případě je ale třeba pronájem prodlužovat přibližně každého čtvrt roku, přičemž nikdy není předem jisté, zda k prodloužení dojde. Často církev dostane výpověď ze dne na den, bez udání důvodů.

Podle církevního zákona církve také nemají právo šířit své náboženské přesvědčení a vyvíjet jakoukoliv náboženskou činnost mimo hranice objektu, na jehož adrese jsou registrované. Pouliční i jiné veřejné evangelizace a misijní činnost tak jsou nezákonné a možnost šíření víry je tím výrazně omezená.

Velkým omezením pro církve také je, že oficiálně nesmějí zvát ke službě zahraniční kazatele. Pokud chce cizinec v církvi oficiálně sloužit, musí získat běloruské občanství a musí před úřady prokázat schopnost kázat a vyučovat v ruštině nebo běloruštině. Zahraniční služebníci proto mohou sloužit

pouze tajně na uzavřených shromážděních nebo mohou v církvi vystoupit jako hosté s „pozdravem“. Pokaždé tak ale riskují vyhoštění ze země v případě prozrazení a jejich hostitelský pastor se vystavuje nebezpečí vysokých pokut.

Zákon církvím neumožňuje ani zřizovat vlastní sdělovací prostředky, zakládat církevní školy a předškolní zařízení, ani jakýmkoliv oficiálním způsobem připravovat nové církevní pracovníky. Podobná omezení přitom platí pouze pro náboženská sdružení, jiných organizací se netýkají.

Přičteme-li k tomu všemu ještě fakt, že v každé trochu významnější církvi jsou nasazení donašeči KGB a že ve státních médiích se stále častěji objevují informace, jejichž cílem je diskreditace církve, získáme obrázek o situaci víceméně úplný.

V dalším čísle Zpravodaje si budete moci přečíst některé konkrétní příběhy našich běloruských sourozenců.

- sve -

Indie – Dlouhé čekání na spravedlnost

Mnozí vyhnaní křesťané ještě pořád čekají na spravedlnost. Sami už nemají sílu bojovat za svá práva. Je to velmi znepokojivé, když se „mírumilovný“ hinduismus stále více uchyluje k násilí na jinověrcích.

Abel Naik vyrostl v rodině prostého zemědělského dělníka ve vesnici Murgiguda (spolkový stát Orissa). Strávil tam prací celý život a byl šťastný. Spolu s ním ve vesnici žilo dalších 43 křesťanských rodin. 29. srpna 2008 zaútočil zástup zfanatizovaných hinduistů na jeho vesnici a spálil všech 44 domů. Tyto rodiny prchaly z vesnice doslova o život celé dva dny, aby se ukryly v okolní pahorcích. Abel při útěku upadl a zlomil si nohu. Jen s velkou námahou a v silných bolestech se Abelovi a jeho rodině podařilo po několika dnech dostat do Tikaballi. Tam byl totiž mezitím zřízen nouzový uprchlický tábor.

Abel Naik

Bude slum konečná stanice?

Abel ani jeho rodina se nechtějí do vesnice vrátit. Po několika měsících v uprchlickém táboře dostala rodina příležitost odjet do hlavního města Orissy Bhubaneswaru. Bez jakýchkoliv prostředků a pomoci si museli ve slumu zřídit přístřešek. Dnes bydlí rodina v prosté chýši. Jako námezdní pracovník se sotva užíví.

Abelův příběh je jedním z tisíců podobných, které dnes v Indii pronásledovaní křesťané zažívají. Bude se někdy moci vrátit do své vesnice? Bude mít opět svůj dům a vrátí mu kousek jeho pole. Dostane se mu od někoho konečně spravedlnosti? Na tyto otázky se nikdo neodvážá odpovědět.

Abel má šedesát roků, je ženatý a má čtyři dospělé děti. Radost a vděčnost ho naplnila, když dostal praktickou pomoc od CSI. Potraviny a nové šaty jemu i celé rodině dodaly trochu klidu a naděje. Velmi ho dojalo a povzbudilo, že se křesťané z tak vzdálené země zajímají o osud jeho rodiny.

V neštěstí ponechání bez pomoci

Úřady ponechaly křesťany bez pomoci. Přestože je v ústavě zaručena demokracie, svoboda vyznání i ochrana menšin, zůstává v místních podmínkách často jen na papíře. Politici důsledně nehájí práva menšin, protože jsou příliš zaujati mocí a ekonomickými zájmy.

Vše komplikuje korupce a nedostatek schopných lidí ve venkovském prostředí. Jsou-li například ve vesnici jen dva policisté, co zmůžou proti stohlavému zfanatizovanému davu. Proto zůstalo mnoho útoků na křesťany bez povšimnutí a stíhán a mírně potrestán byl jen zlomek iniciátorů. Jen málo rodin se dočkalo spravedlnosti.

Pomoc od církve a CSI

Abelova rodina dostává pomoc od CSI

Kromě okamžité pomoci jsme se angažovali v další důležité oblasti, kterou je právní pomoc. Spáchané bezprávní musí být potrestáno, postižení mají dostat odškodnění. Chceme, aby se práv pronásledovaných zastalo více kompetentních obhájců. Také je silnějším hlasem vyvíjen tlak na vládu - úředníci spolkového státu musí být aktivní. Koncem dubna měl náš mezinárodní prezident, Herbert Meier, příležitost v Bangalore při společném setkání motivovat různé obhájce a odborníky na lidská práva. Vyhnání křesťané potřebují naše hlasy, aby byly vyslyšeny.

*„Kdo dává, dostává mnohem víc
přijme...“*

17. František z Assisi

CSI-prezident H. Meier před obhájci

Indie – dopis z misí v Dimapuru

Drazí přátelé,

Zdravím vás z Dimapuru! Píši tento dopis s radostí a mám pro to i dobré důvody. Jmenovitě chci ocenit vaši statečnost a dobročinnost a poděkovat za ni. Zároveň vás chci ujistit, že stále zůstáváte v našich modlitbách. Spolu s Donem Boskem chci říct: „Bez vaší podpory bychom byli schopni vykonat jen velmi málo nebo vůbec nic“. Je to vaší podporou, že můžeme vykonat něco pěkného a dobrého pro mladé. Při evangelizaci a kázání dobré zvěsti přichází mnozí mladí na správnou cestu. Vedou si dobře ve vzdělávání k aktivnímu životu ve víře a k dobru společnosti. Znova a znovu musíme děkovat za vaši podporu a dobročinnost.

Jako o ovoci naší služby vám chci vyprávět příběh mladého kněze -misionáře. Papež Benedikt XVI řekl „kněží musí žít svatý život“. Zde je tedy příběh kněze, který se tato slova pokouší naplňovat: „Jako dítě jsem žil ve vesnici Kaibina na severu Manipuru. Jako v ostatních vesnicích i u nás bylo pět denominací křesťanů. Kněží tehdy přicházeli sloužit mše nám katolíkům pěšky. Mnohé jsem vítal vlažně. Dva z nich byli Evropané a pamatuji si na ně dobře, protože o nich kolovalo po vesnici mnoho klepů. Jeden byl otec Bianchi - vysoká, rozložitá osoba a druhý otec Med - křehký, dlouhý a hudbu milující otec. Prostí vesničané se divili, když poprvé viděli ty lidi oděné v bílém. Co vůbec jedí, mají krev? Atd...

Při jakési příležitosti v roce 1976 se po vesnici roznesla pověst, že je tam dlouhý, bílý anděl. Mnozí přišli, aby ho viděli a poslechli jeho řeč. Měl jsem tehdy sotva 4 roky a byl jsem svědkem té události. Bílý kněz se mnou začal mile mluvit. Ptal se: „chodíš do školy?“ a potom následoval proud otázek, který jsem nestačil sledovat a tak jsem odpovídal jen ano. Potom řekl mému staršímu bratroví, aby mne přivedl do Senapati, asi 40 km směrem na Imphal. A tak začala vlastně moje cesta ke kněžství. Byl jsem vděčný a šťastný, protože jsem chodil do školy upravený a čistý. Dostal jsem i ubytování a stravu. Brzo jsem toužil být jako on. Tak jsem ho pozoroval upřeně jak slouží mši, potkává lidi, káže a pod..

Když jsem se vrátil domů, řekl jsem rodičům, že chci být knězem jako ten bílý otec. Moji rodiče byli nevzdělání a tak nerozuměli

tomu, co říkám. Odpověděli: „Jsi-li šťastný, tak jdi“. Pokračoval jsem tedy ve vzdělávání, které pokračovalo v apoštolské škole v Dibrugarh v indickém spolkovém státě Assám.

Odtud pokračovala moje cesta korespondencí s otcem Janem. Prázdniny jsem trávil hlavně s ním. Trvale mne sledoval na mé cestě ke kněžství. V dopisech mi povzbuzoval k odvaze a poskytoval mi otcovské rady. Byl stále se mnou - provázel mě duchovně a podporoval i materiálně. Dnes jsem šťastný kněz. Chci mu vrátit co mi dal a napodobovat i jeho život v konání dobra.

Drazí dárčí, chci vám ještě jednou poděkovat za podporu misí. Ať vám Bůh žehná a posiluje vás v konání dobra.

Ve jménu Páně

Otec Samuel Elow SDB

Trpící Korea

Ve čtvrtek 6. října vyšli do ulic Soulu představitelé iniciativ a nevládních organizací, aby požádali Severní Koreu o zastavení zločinů proti lidskosti, porušování lidských práv a o povolení vstupu humanitárních organizací do země, kde lidé hladoví.

Akce se zúčastnilo přes 50 nevládních organizací a sdružení, jako je *Human Rights Watch*, *Amnesty International* a další. Z křesťanských organizací byly přítomny *Christian Solidarity Worldwide*, *Christian Lawyers Association* a další.

Koalice těchto organizací napsala dopis prezidentovi Kim Čong Ilovi, který byl rovněž 6. října dodán na severokorejská vyslanectví v několika hlavních městech světa (Londýn, Paříž, Ženeva, New York, Bangkok, Hong Kong, Tokio). Ten dosvědčuje obrovský rozsah porušování lidských práv. „Žádáme ukončení poprav, mučení a nucených prací, i uzavření převýchovných táborů.“ Dopis také žádá, aby do Severní Koreje měl přístup Zvláštní pozorovatelé OSN pro lidská práva a Mezinárodní červený kříž, kteří by zejména měli provést inspekci vězeňských táborů, kde je podle současných

zpráv asi 200 tisíc lidí. Připomíná také, že Severní Korea je signatářem Všeobecné deklarace lidských práv a Mezinárodní úmluvy o společenských a politických právech. Nakonec dopis naléhavě žádá, aby do země mohly vstoupit humanitární organizace, které mohou pomoci lidem trpícím hladem a chudobou, což je ještě ztíženo nedávnými záplavami.

Představitel Christian Solidarity Worldwide řekl agentuře fides, že protest je nesen hlubokým znepokojením a účastí se strašným utrpením Severokorejců. Je čas ukončit zločiny proti lidskosti, zastavit teror, vložený jako břemeno na nevinné civilní obyvatele. Tatáž skupina organizací apelovala na OSN.

-fides-

Je třeba monitorovat zločiny severokorejského režimu

40 organizací sledujících zákonnost a lidská práva vytvořilo v Tokiu koalici a odstartovalo kampaň, která žádá OSN, aby monitorovala zločiny proti lidskosti v Severní Koreji. Připomínají vězeňské a převýchovné

tábory, kde se podle některých zdrojů nachází přes 200 tisíc občanů: jsou mučeni a žijí v nelidských podmínkách.

Předseda jihokorejské biskupské konference Peter Kang tuto iniciativu podporuje a řekl, že taková akce by byla gestem lásky k bližnímu ve prospěch Severokorejců utiskovaných diktátorským režimem – byla by to jediná naděje pro trpící a umírající v táborech. „Chceme přitom udržovat kanály

dialogu a humanitární pomoci a doufáme v obrodu křesťanské víry na Severu,“ řekl biskup.

21. září navštíví Severní Koreu kvanžuský biskup Iginus Kim Hee-jong. Povede delegaci sedmi náboženských vůdců, členů Mezináboženské konference pro mír, s cílem znovuotevřít cestu dialogu a míru.

Zdroj: Fides

Památník věčného prezidenta Kim Ir Sena

Čína – Vedoucí pastor v tábore nucených prací

Odsouzením pastora domácí (podle čínských zákonů nepovolené) církve Shi Enhao se komunistický režim ocitl na choulostivém místě.

Nestalo se ještě nikdy během 63leté nadvlády komunistů něco podobného: Několik představených domácích společenství, mezi nimi i Shi Enhao se odvážilo 8. května na komunistickém národním kongresu protestovat proti úmyslnému zatčení členů společenství Shouwang. Odpověď režimu na toto vystoupení na sebe nedala dlouho čekat: policie zesílila svůj tlak na domácí křesťan-

ská společenství. Společenství Shouwang je úřadům již delší dobu trnem v oku. Jeho členové se totiž shromažďují venku, protože jsou státem neuznané společenství a tak si nesmějí pronajmout budovu k bohoslužbám.

Odsouzen bez procesu

Koncem května byl Shi Enhao zatčen a 25. července poslán na dva roky do tábora nucených prací – bez soudního pojednání. Jedná se o tzv. úřední vězeňský trest. Tento postup může v Číně policie použít pro určitá provinění a nezatěžovat tak justici. Byl obvi-

něn z „nezákonných setkání o organizování náboženských setkání“. Den po jeho zatčení prohledala policie jeho obydli a zabavila mu auto, knihy a ručně psané dokumenty, hudební nástroje a obřadní oděvy a nakonec i peníze ze sbírky na Svaz čínských domácích církví v hodnotě asi 325 tisíc korun.

Těžký úder proti domácím společenstvím

Zatčení Shi Enhao je vážným napadením čínského hnutí „domácích církví“. 55letý Enhao zaujímá vedoucí postavení v Alianci čínských domácích církví. Tato organizace se zastává společenství, která režim pronásleduje. Rozsudek proti Shi Enhao je na horní hranici úředního vězeňského trestu.

Pastor Shi Enhao

Žádejte propuštění Shi Enhao a obhájce Gao Zhisheng!

Korespondenční listek na str. 15

Kuba – Paní v bílém zmláceny

Paní v bílém pokojně demonstrovaly za propuštění vězňů svědomí a požadovaly lidská práva a demokracii ve své vlasti. Režim odpověděl surovým násilím.

14. srpna se ženy shromáždily k modlitbám v katedrále velkoměsta Santiaga. Byly oblečeny do bílého. S květinami v rukou vyšly po modlitbách na ulici a protestovaly tak za propuštění vězňů svědomí, demokracii a lidská práva.

Paní v bílém

Statečné ženy jsou manželky, matky, sestry a dcery současných nebo minulých vězňů svědomí. Za svoji statečnost obdržely v roce 2005 Sacharovovu cenu za svobodu ducha od EU. V roce 2011 následovala cena pro obhájce lidských práv ministerstva zahraničí USA. Jejich vystoupení přineslo plody: všech 78 obhájců lidských práv zatčených při velké razii v roce 2003 se během posledních tří let dostalo na

svobodu. Jejich dík patří i protestům Paní v bílém. Dodaly totiž celému případu publicitu.

Bití místo propouštění

V dubnu 2010 kardinál Jaime Ortega (hlava kubánské katolické církve) jednal s vládními představiteli a dosáhl dočasného zastavení násilností proti hnutí Paní v bílém. Rok poté se ale úřady vrátily ke starým praktikám a opět nasadily úderné skupiny policie.

Marxistický režim odpověděl uvedeného 14. srpna 2011 násilím proti pokojnému

shromáždění. Některé z žen v bílém musely vyhledat ošetření v nemocnici. Další byly odvečeny na policejní stanici, kde na ně doráželi psi. Jiné byly přímo zatčeny a uvězněny.

Žádáme konec násilí

Korespondenční listek na str. 15

Maledivy – Křesťané musí zmizet

Ročně navštíví tyto ostrovy s jejich plážemi porostlými palmami a exotickým podmořským světem přes půl milionu turistů. Málo z nich však ví, v jakém ohrožení žijí místní křesťané. Stát je určen k vymizení.

Maledivy tvoří 1191 ostrovů. Z nich je obydleno jen 200. Žije na nich asi 400 000 lidí včetně cca 80 000 zahraničních dělníků. Pro mnoho lidí jsou vysněným cílem jejich dovolené. Mnoho z nich ani netuší, jak vážně je na nich porušována náboženská svoboda. Mohou jen na 45 ze 200 obydlených ostrovů. Žijí na nich jen pracovníci spojení s turistikou a prakticky žádní místní. Domácí jsou rozptýleni na zbylých ostrovech. Proto se s nimi turisté nedostanou do styku a nedoví se, jak mnoho trpí příslušníci menšin státní diskriminací.

U moci jsou islamisté

Když v roce 2008 vstoupila v platnost ústava tehdejšího diktátora Maumoon Gayom, stal se sunitský islám státním náboženstvím. Podle ústavy smějí být maledivskými občany pouze muslimové. Není jasné jak asi 3000 křesťanů mohlo podle nové ústavy přijít o vlast. Je jim na každý pád jako muslimům zakázán přístup k základním lidským právům. Konverse k jinému náboženství znamená automaticky ztrátu občanství. Jak k tomu došlo?

Při prvních volbách byl Mohammed Nasheed zvolen roku 2008 prezidentem. Slíbil obyvatelům demokracii a dodržování lidských práv. Slib ale nedodržel. Spojil se

s islamistickou stranou Adhaalath. Ta zastává nekompromisní sunitský islám. To se stalo osudným pro již značně potlačovaný náboženský život nemuslimských menšin.

Konvertité vymizeli

Protože občany jsou jen muslimové, jsou nemuslimové na Maledivách vyloučeni z voleb a hlasování. Všechny posty ve státě mohou zastávat jen sunitští muslimové. Na-

proti tomu jsou místní křesťané vyloučeni nejen z veřejného života, ale nesmějí mít ani kostely a modlitebny - jsou zakázány modlitby i ve vlastním domě. Také Maledivané, kteří byli křesťany v zahraničí, se nesmějí po návratu domů ke křesťanství hlásit.

Těch více jak 700000 turistů si může mezi čtyřmi stěnami držet nemuslimskou kulturu, ne však ve větších skupinách. Mohou mít vlastní bibli, ale její předání domorodcům, podobně jako jiné náboženské literatury, je trestné. Dokonce se stává, že jsou na letišti turistům zabaveny vlastní bible.

Požadujte náboženskou svobodu pro turistický ráj Maledivy!

Korespondenční lístek na str. 17

*"Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme..."*

sr. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

20 Kč

Premier
WEN Jiabao Guojia Zongli
The State Council General
Office
2 Fujouyie, Xichengqu,
Beijingshi 100017,
People's Republic of China

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

20 Kč

Raúl Castro Ruíz
Presidente
La Habana
Cuba

Your Excellency,

The arrest and condemnation of Pastor **Shi Enhao**, Vice-Chairman of the Chinese House Church Alliance, to two years' "forced education through labor" greatly concerns us. We are also dismayed by the fact that the human rights advocate **Gao Zhisheng** has been reported missing since April 2010.

We urgently call on you and your Government to secure their immediate release. We wish to remind you that your country is a signatory of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), which also calls for religious liberty.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Zatčení a odsouzení pastora Shi Enhao, místopředsedu Aliance čínských domácích církví, na dva roky do „zprísňeného převýchovného tábora“ nás velmi ranilo. Jsme také překvapeni, že obhájce zastánců lidských práv je od dubna 2010 neznámý. Dovolujeme si Vám připomenout, že Čína je signatářem Mezinárodní smlouvy o občanských a politických právech a žádáme o jejich okamžité propuštění.

Su Excelencia,

Estamos consternados al oír de la represión por parte de milicias cercanas al Gobierno contra las «Damas de Blanco» en Santiago de Cuba y en otras partes de su país. Ellas han demostrado pacíficamente en favor de la liberación de presos de conciencia así como de democracia y del respeto de los DD.HH.

Le pedimos urgentemente tome las medidas necesarias para que cese esta represión y para que estas señoras puedan ejercer los derechos fundamentales de la persona previstas en la Declaración de los Derechos Humanos de la Onu.

Muy atentamente

fecha - datum, sitio - místo

firma (podpis)

Vaše excelence,

Jsme rozhořčeni zprávami o násilí státní policie proti pokojné demonstraci „Ženy v bílém“ v Santiagu a dalších částech země. Ty požadovaly v pokojné demonstraci propuštění vězňů svědomí, demokracii a dodržování lidských práv ve Vaší zemi. Žádáme vás, abyste urychleně přijal opatření nezbytná k ukončení tohoto útlaču a aby tyto ženy mohly vykonávat svá základní lidská práva v rámci deklarace lidských práv OSN.

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

20 Kč

President Mohamed Nasheed
The President's Palace
Maafannu Theemuge
Male 2002
Republic of Maldives

K zamyšlení a modlitbě

Kolumbie – V polovině září byl chladnokrevně zavražděn katolický kněz Walberto Ovideo Arrieta. Je to už šestý katolický kněz zavražděný v tomto roce. Křesťané se znovu a znovu ocitají mezi frontami občanské války. CSI

Pákistán – Koncem srpna byl unesen Shabbaz Taseer. Jeho otec Salman Taseer byl 4. ledna 2011 zavražděn, protože kritizoval zákon o rouhání a navštívil křesťanku Asia Bibi ve vězení. Ta není ještě pořád propuštěna na svobodu a čeká na smrt v krutých podmínkách ve vězení. Modleme se i za ni. CSI

Vietnam - Kněz Nguyen Van Ly, církevní vedoucí, který strávil již více než patnáct let ve vězení za svou činnost související s obhajobou náboženské svobody, demokracie a lidských práv ve Vietnamu, byl 25. července znovu zatčen.

Pětašedesátiletý Ly byl v roce 2007 odsou-

zen k osmi letům odnětí svobody kvůli distribuci materiálů „ohrožujících státní režim“. V březnu 2010 byl dočasně propuštěn, aby podstoupil roční léčbu kvůli vážným zdravotním problémům, v rámci kterých jej dvakrát ranila mrtvice a částečně ochmul. Navzdory chatrnému zdraví je bratr Ly i nadále zadržován.

Modlete se, aby bratr Ly zakoušel ve svém životě Boží péči a zaopatření. Modlete se za zrušení obvinění, která proti němu byla vznesena. Modlete se, aby prožil Boží uzdravení. Modlete se za respektování svobody náboženského vyznání a lidských práv ve Vietnamu.

Zdroj: AsiaNews, Human Rights Watch

Dear President Nasheed,

We are distressed to hear about the numerous legal restrictions on non-Muslims in your country, notwithstanding your promises to guarantee democracy and the respect for human rights. Particular cases in point are that all non-Muslims are excluded from Maldivian citizenship and that the few Maldivian Christians are forced to live an underground existence.

We urgently call for full religious liberty for all inhabitants in Maldives in accordance with article 18 of the United Nations Declaration of Human Rights.

Your sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmo velmi znepokojeni, když slyšíme o diskriminovaných nemuslimech ve Vaší zemi. Neshoduje se to s Vašimi předvolebními sliby o demokracii a respektování lidských práv. Nemuslimové jsou zbavováni občanství ve své vlasti a ta hrstka křesťanů je nucena žít v ilegality.

Naléhavě Vás žádáme o dodržování plné náboženské svobody na Maledívách v souladu se článkem 18 Deklarace OSN o lidských právech.

K zamyšlení a modlitbě

Čína - Čang Žung-liang, významný církevní vedoucí odsouzený v roce 2004 k sedmi a půl letům vězení, byl propuštěn na svobodu o devět měsíců dříve. Čang byl obviněn z „podvodného získání cestovního pasu“ a „nelegálního překročení hranice“ v souvislosti s účastí na několika mezinárodních misijních konferencích. Před zatčením v roce 2004 strávil v rámci pěti samostatných trestů celkem dvanáct let ve vězení. Ve vězení zažil fyzické týrání, včetně elektrošoků. Během Čangova pobytu ve vězení se objevily vážné obavy o jeho zdravotní stav. V roce 2007 se rozšířily zprávy, že je kvůli cukrovce a vysokému tlaku bezprostředně ohrožen na životě. Podle zpráv rodiny z poslední doby je však Čangův zdravotní stav v současné době dobrý. Čang i jeho příbuzní děkují všem lidem po celém světě, kteří se za něj nějakým způsobem postavili. Poděkujte Bohu za předčasné Čangovo propuštění! Modlete se, aby mu zdraví i

síla vydržely. Modlete se, aby jeho uvěznění vedlo k rozšíření Božího království (Filipským 1,12–14), podobně jako v případě apoštola Pavla. Modlete se také za propuštění dalších uvězněných křesťanů v Číně.

Zdroj: China Aid

Egypt – islámský šejk Adel Shehato hodlá desetiprocentní křesťanskou menšinu v zemi dále umenšovat. Musejí buď konvertovat nebo platit daně za „ochranu“ jinak s nimi bude bojováno, jak velí džihád. Dále hodlají islámští extremisté zabránit turistům přístup k pyramidám a sfingám, protože přicházejí jen popíjet alkohol a shánět prostitutky. Pryč je doba ochrany turistů za prezidenta Hosni Mubaraka. Islamisté dávají stále více najevo svoji přítomnost v zemi. Modleme se za egyptské křesťany.

Zdroj: CSI

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli

Mgr. Adlt Miroslav, MUDr. Asad Samer, Balnarová Hermína, Bartošová Růžena, Bayer Tomáš, Benda Jan, Ing. Beneš Karel, Benešová Zuzana, Bernardová Eva, Bittner Josef, Blahuta Jan, Borková Hana, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Brodská Eva, Brůna František, Bublanová Jana, Burková Hedvika, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Bělohoubá Lenka, Bílek Josef, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Chaloupecký Daniel, Cimpl František, Dolníčková Hedvika, Ing. Dosoudil Pavel, Dostalíková Libuše, Dočkalová Helena, Duba Roman, Dubnová Naďa, Dubrava František, Mgr. Dubský Zdeněk, Dvořáková Veronika, Evanžinová Františka, Faicová Josefa, Fatková Terezie, Felner František, Felnerová Marie, Filipová Alena, Fojtík Josef, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Gebauerová Anna, Gelnarová Alice, Gotthardová Eliška, Grimová Magda, Grómanová Anna, Haman Josef, Hamerníková Marie, Hamingerová Jana, Herynková Miloslava, Holečková Běla, Holubová Ludmila, Homolová Jana, Horáková Jiřina, Hošková Ludmila, Hořínková Hana, Hradská Vlasta a Josef, Hurbiš Josef, Hálová Vlasta, Hánová Věra, Ickertová Františka, Jandorová Dagmar, Janousek Martin, Janovská Hana, Januška Jaroslav, P. Jargus Alois, Jelínek Severín, Jelínková Marie, MUDr. Jenčová Daniela, Ježová Marie, Jeřábek Bedřich, Jirout Jiří, Jiříčková Marie, Juráčková Zdeňka, Kacálková Helena, Kadeřábková Hana, Kalčík Josef, Kašicová Jaroslava, Kaňák Zdeněk, Kettner František, Kiczmer Jan, Klabal Ivan, Klement Jan, Klímková Anna, Kolečkářová Anna, Kolářová Anděla, P. Kopecký Jaroslav, Kopečná Jiřina, Kotrncová Jana, Kotásková Anna, Kozák Jan, MVDr. Košelka Ladislav, Krajičková Jana, Kratochvíl Antonín, Krechlerová Marie, MUDr. Krejčířová Dana, Králík Josef, Králíková Blažena, Kubenková Dagmar, Kuliha Kamil, Kvapil Martin, Kytl Václav, Kšířová Alice, Ing. Kácalová Vladislava, Křížka Ivo, Křížová Marcela, Larisch Vilém, P. Linhart Jan, Liška Jiří, Lišková Jitka, Magáňová Vilma, Malinská Marie, Malý Jan, PhDr. Mančalová Jana, Ing. Martinek Cyril, Mazancová Jana, Mezihoráková Libuše, Michalová Olga, Ing. Mikeš Pavel, Mikulíková Jana, Ministrová Bohumila, Mindáková Helena, Miškovská Eugenie, Muhlová Irena, Müllerová Karla, Navrkalovi, Novák Ondřej, Nováková Cyriilka, Pachtová Marie, Mgr. Pala Josef, Pavelcová Jarmila, Pavelková Anežka, Pavlíková Bohumila,

Pavlíčková Jana, Pecen Josef, Petrásková Božena, Pincovi, Podestátová Jaroslava, Poláškoví Karel + Františka, P. Mgr. Poláček Bohumil, Polívková Blanka, Pomkla Petr, Potůčková Sylva, Pouličková Marie, Pozděnová Anna, Prchlíková Jarmila, Procházka Miloslav, Procházková Marie, Prokop Tomáš, Příkrylová Anna, Radíková Marie, Rančík Jan, Raszka Stanislav, Redemptoristé, Richtarová Hildegarda, Rybářová Jana, Ing. Rázek Adolf, Rýznarovi H. + J., Sabová Margita, Salesiánská provincie Praha, Salvetová Markéta, Saska Tomáš, Schindler Stanislav, Schneider Stanislav, Schneider Václav, Sedlák Josef, Slámová Emilia, Slámová Eva, Stoklas Vladimír, Světlá Jana, Széntiványi Richard, Ing. Tichý Borek, Tojšlovi Eva + Jaroslav, Tomek Jan, Tomečková Markéta, Tvarochová Jiřina, Urbancová L., Vacková Slávka, Vagunda Šimon, Valentová Marie, Valerová Renata, Valná Krista, Vanková Marie, Vaněk Přemysl, Vaníčkovi, Varmužová Drahomíra, Vaverková Eva, Vašínová Marie, Vaňková Anna, Vaňková Jiřina, Veronika Mužíková, Veverová Marta, Večeřa Josef, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Viček Josef, Vojáčková Marta, Volf Josef, Voláková Drahomíra, Votíková Božena, Vrágová Marta, Václavík Jan, Válková Marie, MUDr. Weinberger Vojtěch, Wimmer Josef, Winkelbauer Michal, Zapletal Ladislav, Zechovská Monika, Zelínková Markéta, Zeman Dušan, Zemanová Jiřina, Zlámalíková Irena, Ing. Záleský Jaroslav, Závalovi, Šach Jiří, Šandrejová Jana, Šedina Karel, P. Šich Josef, Šimonová Květoslava, Šířková Silvie, Škařupová Rozálie, Šnajdar Martin, Štván Jaromír, P. Šula Hubert, Železná Marta, Ing. Žingor Daniel, Žižlavských Jan a Bernardina, Čechová Marta, Čejková Lenka, Černuška Pavel, Čuprová Ludmila, Čápek František, Číhal Václav, Řk.farnost Starý Jičín

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárči anonymní.

*„Zdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“*

M. František z Asy

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

777 966 180 Vodafone

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk Lukášek Nové Město nad Metují

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.

982507-0235/2011

Nové Město nad Metují

549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

777 966 180 Vodafone

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk Lukášek Nové Město nad Metují

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.